

พระราชบัญญัติ
ธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ใน (๒) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(ค) เป็นหน้าที่ได้จากการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ (๓/๑)”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) หน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ธปท. กำหนด ซึ่งรวมถึงการกำหนดสัดส่วน การลงทุนของหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศที่เหมาะสมด้วย”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนของการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศโดยให้ครอบคลุมถึงการลงทุนในหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศด้วย เพื่อให้การลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศมีความคล่องตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้